

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

**izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.**

Rokopisi se ne vračajo.

**Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.**

Telefon št. 113.

STRAŽA

Karotina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K

Inserati ali oznanila

**se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.**

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 137.

Maribor, dne 22. novembra 1911.

Letnik III.

Nemški inteligenci!

Vemo že v naprej, da naš apel ne bo veliko izdal, toda ker je pri nemški inteligenci nasprotje med besedami in dejanji tako silno značilno, naj sledi:

Besede: Po besedah je nemški inteligent prototip močatosti, postavlja se kot posebljena poštenost, nastopa kot nepremakljiv značaj, kaže se kot vzor pravosti, alfa in omega vsega delovanja in mišljenja mu je pravičnost in nasproti vsemu človeštvu je dobrodušen, dobrohoten, prizanesljiv. Kratko: če sodimo po besedah, moramo biti prepričani, da so v nemškem inteligentu zbrane vse vrline in dobre lastnosti v harmonično celoto. Nemški inteligent je neka kvintesenca vsega dobrega, lepega in plemenitega.

Ne oporekamo! Nemški narod ima mnogo vrlin in v marsičem zasluži neprikrajšano priznanje. Stevilo odličnih in velikih mož, ki jih je podaril človeštvu, je ogromno. Toda nekaj drugega je, kar mislimo povdarjati. Ljudje, za kakoršne se postavljajo Nemci, ko se nazivljejo „Edelvolk“, za kakoršne se smatrajo zlasti nemški inteligenti, to je, ljudje izklesanih značajev, plemenitih misli in visokih ciljev, ne morejo, ne smejo in tudi ne odobravajo nič nelepega, nič nasilnega, nič umazanega, nič neplemenitega, nič nepoštenega, nič neznačajnega. Taki ljudje zlasti ne prenesejo, da bi se v njihove vzvišene kroge in izčiščene vrste vsilili in pritepli notorično slabi elementi, neznačajni koristolovci, brezobzirni sebičnejši. Toda kaj vidimo!

Dejanja: Ravno oni nemški inteligenti, ki so po svojih besedah taki vzor-ljudje, dopuščajo v resnici, da se med nje prerijejo neznačajni odpadniki. Ti „vzor-možje“ se ne sramujejo sklepati prijateljstva in piti pobratimstva z ljudmi, ki jih je mamica učila prvih molitvic v drugem jeziku, ki so kot mladenci goreli za vzore drugega naroda, ki so se kot kot dorasli inteligenti nevstrašeno postavljali kot zastopniki druge narodnosti in so še le pozneje zatajili sami sebe, svojo notranjost in svojo preteklost, svojo mater in svoj rod in šli med odpadnike. In če je kaj grlo, ogabno, neznačajno, je to narodno odpadništvo, zlasti še inteligentnega človeka v poznejših letih. Takega odpadništva, ki ne izvira nikdar iz plemenitih nagibov, ne more odobravati nihče in vsakega pravega moža mora napolnjevati z gnjevom. A nemški inteligent sodi drugače!

Še več! Nemški inteligenti, ti v besedah vzor-ljudje, se v svojih dejanjih ne samo ne sramujejo ljudi, ki nikakega spoštovanja ne zaslužijo, temveč jih potiskajo v ospredje. Ravno ta moment je najznačilnejši in za nemško značajnost najžalostnejši. Naši odpadniki vedo, da bodo v drugem taboru z veseljem sprejeti, da se jih bo nosilo na rokah, zato se vklonijo egoističnim težnjam in gredo med izdajalce. To vse pa kaže nemško inteligenco v globokem in blatnem močvirju. Iz svetlega piedestala, na katerega se je prešerno posadila s svojimi besedami, se sama sebe pahne s svojimi dejanji v blato.

Sklenemo! Nemški inteligenti, če hočete, da vas bomo spoštovali, da vas bomo smatrali za značajne in poštene ljudi, za kakoršne se radi izdajate, otesite se elementov, ki iz nečednih namenov silijo med vas, postopajte z njimi tako, kot mora postopati mož, značajan in ponosen na svojo in svojega naroda čast, z neznačajnim renegatom! Če tega ne storite, ste v naših očeh ravno toliko vredni, kakor naši narodni odpadniki. Prvi pogoj za modus vivendi dveh narodov-sosedov pa je značajnost in poštenost na zdravem temelju morale.

„Volksrat“ hoče komandirati.

„Volksrat“ je razburjen. Jezno dviga svojo glavo in napoveduje boj ministrstvu grofa Stürgkha. A kaj se je zgodilo? Dr. Tominešek je imenovan za ravnatelja mariborske gimnazije in to je spravilo naše nemške nestrpnosti iz ravnotežja. Če prav je gospod dr. Tominešek priznan pedagog, in mu niti nemški listi ne odrekujejo izrednih zmožnosti, vendar to „Volksratu“ ne zadostuje. Tem ljudem je vsako, tudi tako strogo pedagogično vprašanje, kakor je imenovanje gimnazijskega ravnatelja, politicum. Ti ljudje gredo v svoji zagrizenosti tako daleč, da bi rajši imeli povsem nezmožnega človeka na ravnateljskem mestu, od katerega bi ne imela učeča se mladina ničesar, samo če bi bil Nemeč, kakor pa zmožnega Slovenca.

In kaj je zakrivil dr. Tominešek, ki ga mi poznamo samo kot mirnega znanstvenika, da je proti njemu vstal ves volksratovski tabor? „Grazer Tagblatt“ od dne 22. t. m. nam pove vse. Tam najdemo

na uvodnem mestu članek nekega volksratovca iz Spodnjega Štajerja, v katerem se napada dr. Tomineška, ker je govoril na slavnosti Gajeve stoletnice leta 1909 v Ljubljani. Članek vedoma nepošteno in zavito dokazuje, da je bil Gaj predhodnik trialistične ideje, da je dr. Tominešek tudi pristaš te misli, ki je pa, kakor prikrito namigava, veleizdajalska. Že velikokrat smo slišali to nesramno trditev, že velikokrat smo jo zavračali, vendar še enkrat pribijemo: Gaj je bil zagovornik združenja Jugoslovanov v okvirju habsburške monarhije; tedaj dober patriot. In ravno tako je trializem mišljen v področju habsburške dinastije, ter je vsako drugo sumničenje podlost, povsem vredna ljudi, ki škilijo vedno preko črno-zlatih mejnikov. Seveda. Volksratu ne gre v glavo, da se je moglo zgoditi enkrat eno imenovanje brez njegove izrecne pritrditve. Po mnenju ljudi, ki se zbirajo okrog tega napadalnega vsenemškega društva, bi moral biti ravnatelj in vzgojitelj naše mladine kak človek, ki mu je največji sovražnik Avstrije — Bismarck — vzor, ki bi pri priliki tudi klical „Hoch Wilhelm“ in bi v svojih učencih sistematično vzgajal navdušenje za hišo Hohenzollern. Tak „patriot“, ki bi bil pokorni sluga Volksrata in vnet propagator pangermanizma, bi bil mož po njegovem okusu. — Hinc ergo illae lacrimae . . .

V drugem odstavku omenjenega članka se pa napada dr. Tomineška, ker se kot rojen Slovenec ne sramuje priznati, če je treba, svoje narodnosti. To je še grše in meče še žalostnejšo luč na nemško kulturnost. Če bi bil dr. Tominešek iz štreberstva zatajil svoj ročni jezik in bi bil šel med neznačajne odpadnike, bi mu peli sedaj volksratovci: hozana! Ker je pa ostal značajan mož, mu gromi sedaj nasproti volksratovski: anathema! Ena glavnih zahtev moderne pedagogike je vzgajanje značajev. Že iz tega pedagogičnega stališča sledi, da mora biti ravnatelj zavoda, na katerem naj se vzgaja značajno mladino, značajan mož. Toda pri Volksratu to nič ne izda. On ne pozna močatosti in odločne značajnosti, njemu je glavno sredstvo nasilje in konečni cilj cilj vzgoja kreatur. Če bi merili nemško kulturo z volksratovim merilom, potem je slabša kot hotentotska.

Zahtevajte list Straža!

sicer prav dobro dišala in to je Maro veselilo. Za hip se ji je zdelo, da je mož dokaj čilejši, kakor ga je videla preje.

Pa tudi otroci so začeli bolj po strani gledati, in Nežika je celo zaklicala: Atal!, seveda v negotovem strahu, ker je menila, da se je zmotila.

Tedaj se je Jaka celo malo pošalil. Prijel je Mara za tresočo in velo roko in dejal:

„Pravemu nepridipravu si se obesila za vrat; mesto da bi delal, jem samo, ker sem večno lačen, — vsaka sapica me vrže po tleh, edino za peč sem še gođen. — Zdravniki so me tolažili v enomer: Ne razburjati se — ne razburjati se — vse bo potem bolje! In sedaj me imaš, reveža, nesposobnega za vsako delo, pravega reveža, ki je tebi edino le v nadlego!“

Drugi dan ga je peljala žena v njegovo kraljestvo, ali pravzaprav v svoje, iz katerega je bil kakor prognanec neusmiljeno izgnan, ker je moral v bolnišnico — po zdravje . . .

Na vrtu in po hlevčkih mu je razkazovala, kar je v njegovi odsotnosti prigospodarila. Prišla sta do svinj; bile so lepo rejene in velike, a Mara je zamolčala, da ni imela sama dovolj denarja, da si ga je vsled tega morala izposoditi za visoke obresti pri znanem vaškem oderuhu, kramarju Jožetu iz Vrha. In šla sta dalje in prišla do kravice; Mara je z veseljem pokazala na lepo živalico, zamolčala pa je v tihi, prikriti žalosti, da kravica pravzaprav ni njena, ampak da mora mleko v enaki meri dobivati tudi soseda Katra, ki ji pripada tudi pol živalice, ker jo še Mara ni mogla izplačati.

Z mrzličnim nemirum mu je pripovedovala vse mogoče reči, samo da bi ga odvrnila od mogočega povpraševanja o stanju premoženjskih razmer. Pa saj je itak sam vedel, koliko je stalo njegovo zdravljenje, katerega bo itak kmalu konec — namreč, kakor je pač vsake reči enkrat konec . . .

(Konec prihodnjšč.)

PODLISTEK.

Ko se je vrnil.

(Povest ubogega kočarja. — Spisal R. Bende.)

Kraj gozda je imel Jaka Dolinar svojo borno kočico; pred leti je zapustil svojo ženo Maro in šel v bolnišnico, v upanju, da se vrne zdrav in vesel. Dve leti — pač dolga doba; Mara pa je živela sama s svojimi otročički — bilo jih je troje, prav srčkanih — in sama je gospodinjila, kakor je pač vedela in znala.

Pa prišel je čas, ko je sklenil on, priti nazaj. Kako veselje je zavladalo v revni kočici kraj gozda; Mara se je celi dan vrtela okoli ognjišča in pripravljala za prihod svojega moža, kolikor je največ in najboljšo mogla. Nič se ji ni zdelo predrago, vselej je manjkalo nečesa.

„Ata pride — danes pride — ljubčki moji“, je dejala v enomer svojim otročičkom, ki so sedeli na pragu, stikajoč svoje plave glavice, in zroč v svojo mamico z ljubeznjivimi, močrimi očmi.

Vroč popoldan je palil neusmiljeno ubogo zemljo. Mara in njeno bogatstvo pa so stali na pragu svoje kočice in zrli v daljo, če morda že vendar prihaja.

„Zdaj, zdaj — tam — tam!“ — Glej, Nežika, Anica, vidiš, tatek pride, Mirko!“

Tako je dejala v enomer in otroci so zrli in tudi mamica, pa nihče ni uzrl ljubega ateja, ki bi moral priti. In tako so drhteli v pričakovanju, Mara in njeni malčki, ki so končno zaspali kar na kamenitem pragu, trudni od pričakovanja. Ona pa je zrla nepremično v daljo, kakor živa ljubezen.

Mimo koč se je vila bela cesta in po nji so prihajali znanci in neznanci. Marinega moža pa le ni bilo, ne med znanci, ne med tujci.

Tedaj je zazrla v dalji, kako se dviga oblak prahu, in napeto je zrla, da zagleda njega, ko prihaja na vozu. — Ali ni ga bilo, oblastno in z ironičnim posmehom se je podil mimo borne bajte samodre . . .

In praši se je polegla, pa zopet dvignil v dalji, in ona je zrla nepremično, kakor v snu in temna misel ji je zakrila pogled. Uzrla je domačo pošto, videla prastaro kočijo, ki služi srenji že pol stoletja.

„On prihaja, brez dvoma!“ je vskliknila vsa vzradoščena, ter hitela buditi zaspale angeljčke s preradostno novico, da prihaja atek. Ročno je pogladila vsem skromne, a čedne obleke, temu je obrisala večnomokri nasek, drugemu usteca. V trenutku je pozabila vso skrb, vso svojo bečo in začutila veselje in radost. A le za hip . . .

Pred Dolinarjevo koč se je voz ustavil.

Mara je prestrašeno stopila nazaj. Komaj je spoznala svojega moža, ki se je smrtnobled in ves izpremenjen vrnil nazaj. Prepadla lica so pričala o prestanih bolečinah, višnjevi robi okoli oči o prečutih nočeh, vela koža, ki je na tanko prevlekla slabotne kosti, je navdajala vsakega s temno slutnjo. In ljudje so pravili: Ne bo dolgo . . .

Jaka Dolinar pa niti brez pomoči svoje dobre Mare ni mogel iz voza, tako je bil slab. Kakor otroka ga je na pol nesla, na pol vlekla v siromašno, a čedno sobo. In otroci so zrli v človeka, pa ga niso spoznali . . .

Mara je hitela stran, nekam za hišo — silile so jo solze, solze ljubezni in sočutja. In za hišo, — prav na skrivnem — se je bridko zjokala in v hipu je pozabila radost in veselje, s katerim je pričakovala svojega moža, in na njeno dušo je legla teža skrbi in videla je nove križe, ki bodo prišli nad kočarjevo družino. A sklenila je, v tano trpeti in se je tolažila z nadami.

Jaka se je popravil v toliko, da je lahko mirno sedel k mizi in jedel z drugimi vred. Ječ mu je

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunaj, 21. novembra.

Draginjske debate je danes konec. Jutri bodo govorili glavni govorniki, nato se bo glasovalo o raznih predlogih.

Na dnevnem redu je sedaj prvo branje socialno-zavarovalnega zakona, potem zakon glede nočnega dela žensk in otrok pri rudnikih in drugo branje poslovniskega provizorija. V vladnih krogih upajo, da bočeta v istem času, kot omenjene točke, tudi budgetni provizorij in posojilno pooblastilo v odseku rešena, tako da bo zbornica lahko takoj začela o njih razpravljati in ta razprava bo glavna točka predbožnega delovnega programa.

V današnji seji se je zbornici že v drugič predstavilo Stürgkhovo ministrstvo, seveda nekoliko izpremenjeno. Ministrski predsednik je prebral uradni dopis, s katerim se imenujejo novi ministri ter je še nato predstavil nove tovariše. Zlasti živahno je bil pozdravljen poljedelski minister Braf, ki je že star znanec zbornice in čigar ime slovi tudi kot učenjaka. Veliko radovednost je vzbujala oseba novega ministra za Galicijo, Dlugosza.

Med živahnimi pogovori je začel nato kot prvi govoriti v draginjski debati poslanec Ivčević, ki se je pritoževal nad zanemarjenjem Dalmacije od strani vlade ter je razpravljal tudi o železniškem vprašanju.

Za njim je govoril češki poslanec Janovec, ki je govoril v češkem jeziku.

Poslanec Lecher se je pečal s predlogi, ki zahtevajo znižanje sladkornih cen.

S tem je bila debata končana. Za glavnega govornika pro je bil izvoljen poslanec Winter, kontra pa poslanec Hladnik; med Hladnikom in Huberjem se je poprej še vršila ožja volitev.

Konec seje je bil ob 4. uri popoldne.

Prihodnja seja se vrši jutri dne 22. t. m., ob 11. uri dopoldne.

Po plenarni seji je sledila seja v proračunskem odseku. Prvi je govoril ministrski predsednik, ki je med drugim omenil, da se bode glede dalmatinskih železnic drugo leto gotovo kaj pozitivnega ukrenilo. Glede reciprocitete zagrebskega vseučilišča je omenil, da se bode s časom, ko se bo zagrebska univerza v toliko izpopolnila, da bo odgovarjala zahtevam istranske državne polovice, lahko ugodilo tudi tej želji.

Za njim je govoril novi finančni minister Zaleski.

Začetkom seje se je vsled predloga načelnika izvolil pododbor za preizkušnjo glavnega poročila kontrolne komisije glede državnega dolga. V ta odbor so bili med drugimi izvoljeni dr. Korošec, Marekhl, Steinwender.

Gosposka zbornica.

Gosposka zbornica se sestane dne 28. t. m. na plenarno sejo, da reši tri državne pogodbe s Srbijo, ki skopijo v veljavo že z novim letom. Pred koncem leta jih mora odobriti še poslanska zbornica.

Supilo ne kandidira.

Prejšnji saborski poslanec Supilo, ki je znan iz veleizdajniškega procesa, je izjavil, da ne sprejme kandidature. To pa vsled tega, kar v sedanjih razmerah ni dana nikaka možnost, delovati v duhu res hrvatske politike, namreč kakor jo on razume. Priporoča kandidaturo poprejšnjega pravaša dr. Ante Pavelića.

Češko.

Praški „Narodni Listy“ konstatirajo, da se nahajata v Stürgkhovi vladi dva Čeha, kar pomenja napredek Čehov v primeri z Beckovo vlado. List zahteva, da naj se sedaj uredi narodno vprašanje.

„Venkov“ izjavlja, da more češko politiko izpremeniti zgolj izprememba zistema.

Avstrija in njen italijanski zaveznik.

Pozivnice, ki jih pošiljajo sedaj Italijani vojaškim obvezancem vsled vojne s Turčijo, so vse preplejene. Če se jih pogleda proti luči, se vidi na zaletenem mestu „marec 1909.“ To je bil oni čas, ko je vojna nevarnost med Avstrijo in Srbijo ter Rusijo narasla do vrhunca. Iz teh pozivnic je torej razvideti, da je Italija takrat pripravila pozivnice, da bi svoji zaveznici, Avstriji, po svoje „pomagala.“ — Lep zaveznik, vzorna zvestoba.

Napad na justičnega ministra.

Obraznava proti napadalcu na dr. Hohenburgerja v parlamentu Nikolaju Njegušu se vrši v dneh 29. in 30. t. m. pred dunajskim porotnim sodiščem. Obtožnica je postala pravomočna, ker Njeguš ni ugovarjal.

Kralj Peter v Parizu.

Pri slavnostnem banketu, ki se je vršil na čast kralja Petra v elizejski palači v Parizu, so se vršili govori, ki imajo več kakor samo konvencionelen značaj.

Predsednik Fallieres je napival kralju Petru in srbskemu narodu. V svoji napitnici se je spominjal onega časa, ko se je kralj Peter bojeval leta 1870 v vrstah francoske armade proti Nemčiji. Povdarjal je, da se mora čutiti republika obvezano napram kralju

in ob enem tudi napram celemu srbskemu narodu, ki stremlji v mirnem delu za svojim blagostanjem in razvojem svojih moči. Vsled tega je srbska država v krogu tistih, ki so zvezane s francosko po tradicijskem prijateljstvu.

Enako je govoril kralj Peter, ko je v svoji napitnici povdarjal, da se bojov leta 1870 ni učeleževal samo kot gojenec vojaške akademije, temveč ker je kot Srb čutil dolžnost in je to tudi zahtevala njegova čast, da se je bojeval za Francijo, da je za Francijo zastavil svoje mlado življenje.

Nemški listi se vsled teh izjemoma prijateljskih besed čutijo razburjene. Graška „Tagespost“ že piše o ljubezni med (srbskim) Petrom in (francosko) Marianne.

Portugalsko.

Portugalska vlada se boji, da bo izgubila vsled francosko-nemške pogodbe en del svojih afriških kolonij, najbrže kolonijo Angola. Vlada je sklenila, pomnožiti svoje posadke zlasti v Tigrovem zalivu, po katerem se čaka zlasti Nemčiji sline, ob enem pa je imel tudi angleški poslanik važno tajno posvetovanje s portugalskim zunanjim ministrom.

Iz Lizbone se poroča, da so kupili portugalski monarhisti dve vojni ladiji, ki sta baje odpuli pod zastavo republike Čile proti Portugalski.

Vstaja na Kitajskem.

Pekingska poslaništva javljajo, da mobilizira Rusija svoje vojne moči v vzhodni Sibiriji, baje zato, ker dobiva anarhija v Kitajski dan za dnevom večje dimenzije in je vsled tega posredovanje velesil potrebno.

Iz Pekinga se brzojavlja vest, da je bila v Sinanfu umorjena šolska predstojnica gospa Beckman in tudi pet otrok tujezemcev. Umorjena je bila tudi neka služkinja, ki je bila v kitajski poštni službi, in pet domačih deklet. V Sinanfu je bilo tudi 7000 oseb iz rodu Mandžu umorjenih. Vsi misijoni so razrušeni. Zveza z Sinanfujem je prekinjena.

Vojska med Italijo in Turčijo.

Tripolis.

„Agenzia Stefani“ poroča, da se ni zgodilo nič novega, samo vreme da se je spremenilo. Lepo vreme traja sedaj dalje. Pač pa prihajajo iz Tripolisa in Derne poročila o manjših praskah.

Iz Carigrada se poroča, da so turške čete z veliko hrabrostjo napadle italijanske pozicije in osvojile konjeniško in topničarsko vojašnico. Italijanske izgube so baje zelo velike.

Italijanske vojne ladije v Rudečem morju.

Turškemu vojnemu ministrstvu se javlja, da ste dve italijanski vojni ladiji bombardirali mesto Akaba ob Rudečem morju. Nekaj delov mesta je precej poškodovanih.

Italijanska vlada je naznanila ruski, da bode italijansko vojno brodogradnjo v Egejskem morju, kar bo za Turčijo velik udarec.

Italijanska akcija v Egejskem morju.

Dunajski turški poslanik je naznanil zunanemu uradu, da se mu je javilo iz Carigrada, da je turška vlada odredila vse potrebno, da odbije morebiten italijanski napad. Ob enem je tudi javil, da se bo moralo zabraniti mednarodni promet z ladjami.

Izgon Italijanov se je že pričel.

Kakor poročajo listi, se je izgnalo italijanske uradnike tsbačne režije v Smyrni. Italijanski konzularni agent v Kaza Dardaneli je moral zapustiti to mesto.

Kako dolgo bo še trajala vojna?

Turški listi se v zadnjem času pečajo s vprašanjem, kako dolgo bo še trajala vojna. Izkušeni častniki svetujejo vladi, naj bi se v Tripolisu rajše omejila na defenzivo. Italijani bi potem morali napadati in to bi porabilo in sčasoma dosti bolj oslabilo njihove moči, kot pa sedaj, ko so v defenzivi. V nobenem slučaju pa ne mislijo Turki na konec vojne v kratkem.

Primanjkljaj v turškem proračunu.

Turški zbornici je predložen proračun za leto 1912; izkazuje 34.111.361 funtov izdatkov in 30.452.604 funtov dohodkov. Primanjkljaj znaša potemtakem celih 3.658.757 funtov.

Turška taktika.

Poslanec mesta Benghazi, Manžur paša, je došel v Carigrad in je dolgo konferiral z velikim vezirjem. Manžur paša javlja, da Turki in Arabi nikakor še ne nameravajo resnega velikega napada, temveč da hočejo Italijane vznemirjati samo z malimi boji.

Bestialnosti.

Vojni poročevalec berlinskega „Lokal-Anzeigerja“, Gottberg, ki je z angleškimi časnikarskimi poročevalci vred vrnil Italijanom svoj potni list, po-

roča obširno o grozotah italijanskih častnikov in vojakov, ki jih je sam doživel. Tudi on poroča, da so morili Italijani arabske žene, otroke, starce in celotne ranjence.

Težavno prodiranje Lahov v notranji Tripolis.

S posebne strani se piše „Triester Zeitung“: Komaj 1 kilometer od mesta Tripolisa se prične puščava. Pesek pokriva globoko zemljo. Močan velblod prehodi v najboljšem slučaju tukaj 2 kilometra v eni uri. Ko smo prišli 2 kilometra daleč, pri- demo na malo oazo Ain Sara. Sledi 15 kilometrov široka peščena ravnina z gibačimi se peščenimi klanci, ki so brez vsake vegetacije. Nato sledi 30 kilometrov rodovitno, valovito ozemlje, sposobno za pašo. Do skrajnih strmin Guariana se menja slika ozemlja, imamo rodovitno oazo, skalnato ozemlje, ravnino in gorovje. Če se vpoštevamo, kako da manjka vode, uvidimo, kako težavno ulogo ima laška armada. Kje pa je še južna meja Tripolitanijske; do nje je še 1200 kilometrov. Lahko so do sedaj osvojili še le 1 kilometer tripolitske zemlje, in sicer tisti del, ki je najlažji za osvojitve. Do sedaj še ni nobenega laškega infanterista utrudil marš, konji niso trpeli še ničesar, vojaki še niso navezani na svojo moč in na pamet.

Avstro-ogrška trgovina in turško-italijanska vojska.

Ravnatelj avstrijskega Lloyd Frankfurter priobčuje v dunajskih listih članek, v katerem toži čez škodljiv vpliv, ki ga ima turško-italijanska vojska na paroplovstvo in trgovino s Turčijo. Položaj se poslabšuje nejasnost o nameravanih akcijah Italijanov v Egejskem morju. Avstrijske izvozne tvrdke ne morejo, kar je umljivo, prevzeti napram turškim trgovcem nobenih novih obveznosti, ker morajo računati, da radi vojske kreditne razmere s Turki niso najvarnejše. Turški trgovci čutijo, da so postale banke veliko strožje pri podeljevanju posojil. Izvoz avstro-ogrski v Turčijo in Levanto je dolgo spal, a italijanska akcija v Egejskem morju bi prinesla nove in velike izgube, zlasti če se pomisli, da bi lahko prišlo do blokade Smirne in Soluna po Italijanih.

Raznoterosti.

Razpisani učiteljski mesti. Na dvorazrednici pri Sv. Ožbaltu ob Dravi je razpisano mesto nadučitelja. Prošnje do dne 25. decembra 1911. — Razpisano je mesto okrajnega pomožnega učitelja za konjiški politični okraj s sedežem v Konjicah. Prošnje do dne 20. decembra 1911.

Smrtna kosa. V Št. Vidu pri Celovcu je umrl prevaljski kaplan častiti gospod Vastel. Naj v miru počiva!

Krasno umetniške razglednice za božič in za novo leto bodo izšle v kratkem v zalogi „Slovenske Straže.“ Vse p. n. trgovine prosimo, naj se pri naročanju božičnih in novoletnih razglednic ozirajo na razglednice „Slovenske Straže“, katere je na likal priznani slovenski umetnik akademični slikar gospod Vavpotič.

Poraz nemškihutarjev v Trziču. V nedeljo dne 19. t. m. so se vršile v Trziču občinske volitve. Kakor znano, je bila ta občina sedaj v nemških rokah. Vsled složnega nastopa obeh slovenskih strank pa je ta starodavna nemškutarška trdnjava pri nedeljskih občinskih volitvah padla v slovenske roke. Združeni Slovenci so zmagali v vseh treh volilnih razredih. Izmed 18 občinskih odbornikov je 17 Slovencev. Prejšnja nemška večina ima torej v novem odboru samo enega zastopnika, namreč bivšega župana Mallyja. S tem je za vedno odklenkalo nemškutarstvu v Trziču. Čast in slava zavednim slovenskim volilcem v Trziču, ki se niso dali ustrašovati čr terorizma in ne premetiti od sladkih obljub nemških in nemškutarških mogotcev.

Kako varčuje državna uprava. List „Eisenbahner“ prinaša vest, da je pred kratkim dala napraviti državna uprava pri neki železniški čuvajnici na Zgornjem Avstrijskem nov vodnjak, ki je povzročil kakih 100 K stroškov. To bi se ne bilo nič, toda slavnostna „otvoritev“ tistega vodnjaka je nad vse značilna za naše birokrate. Smatralo se je za tako važno, da je morala priti komisija, da se je prepričala, da res teče iz cevi voda. In ta komisija ni stala nič manj kakor 500 K; s tem denarjem bi se lahko napravilo 5 takih studencev. Komentarja pač ni treba.

Ureditve učiteljskih plač. Št. gerski dež. odbor se je pečal z zaključki učiteljske enquete, ki je bila septembra meseca t. l. končana, in je sprejel od dr. Hofmanna pl. Wellenhofa sestavljen postaven načrt o regulaciji učiteljskih plač, ki se bo predložil dežel-nemu zboru. Po tem načrtu bi stala ureditev učiteljskih plač letnih 1.400.000 K; s to svoto se pa učitelji gotovo ne bodo zadovoljili, ker njihove zahteve znašajo še enkrat toliko.

Liberalci in poslanec Rošljar. Bistvo liberalne politike je osebno obrekovanje in blatenje. Imajo sicer nekak program in vsake toliko časa stopijo na plan z velikimi, donečimi besedami, toda svojega cilja ne skušajo nikdar doseči s smotrnim delom, temveč z umazaniam stikanjem za posameznimi nasprotniki. Nekaj časa bijejo po enem, nekaj časa po drugem in ko jim snovi in melodije zmanjka, vdarijo po tretjem. V „Slov. Narodu“ je sedaj na vrsti poslanec

Roškar. Ne vemo, kaj se je zgodilo, da je zlezal gospod Roškar našim liberalcem tako v želo, toda dejstvo obstoja, da je sedaj že nekaj časa sem tarča liberalnih smrdljivih pušic poslanec Roškar. Preotročje bi bilo, če bi zagovarjali našega Roškarja. Njegova dela za naše ljudstvo in njegovi nastopi za pravice slovenskega kmeta govore dovolj. V zabavo in kratek čas hočemo samo navesti, kakšne naglavne grehe si je naložil gospod Roškar, da je padel v tako liberalno nemilost. Da je marsikje po dežju blatna cesta, je kriv Roškar, vpije liberalni poštenjak, če prav ve, da so ravno v šentlenartskem okraju ceste res vzorne, da je meso drago, je vzrok Roškar, da je razsajala slinovka, je povzročil Roškar, da je letos bila suša, je krivda Roškarjeva itd. Same take budalosti, da je za počit. In potem hočejo veljati liberalci za resne ljudi? Bog daj norcem pamet!

Umestna beseda na naslov dalmatinskih liberalnih poslancev. Tržaška „Edinost“ od dne 21. t. m. prinaša ozirom na potek glasovanja o italijanski pravni fakulteti v proračunskem odseku v četrtek dne 16. t. m., ko je bil predlog Italijanov, naj se o njihovi fakulteti razpravlja pred proračunom, odklonjen, odkrit in umesten članek na naslov Italijanov in dalmatinskih liberalcev. V prvem delu sarkastično dokazuje Italijanom, da bi bila njihova zahteva že lahko uresničena, če bi s svojo mržnjo napravili Jugoslovanom slednje ne silili k proti-glasovanju. Potem nadaljuje liberalni tržaški list: Ali ne moremo pustiti te prilike, da ne bi spregovorili besede tudi na adresu naših dalmatinskih bratov. Med njimi, ki so glasovali za italijanski predlog, je bil tudi dalmatinski član proračunskega odseka poslanec Čingrija. Ta bi bilo vse prav in lepo in mi — ki smo principijelno za vsako pravo vsakega naroda na polju kulture — bi bili gotovo zadnji, ki bi ne odobravali takega nastopa, da niso Italijani sami s svojo politiko tako grozno kompromitirali tega svojega postulata — s politiko mržnje proti Slovanom, s svojo slavofobsko hidrofbijo, s svojim klivjanjem proti vsaki kulturni zahtevi nas Jugoslovanov — ter s tem sami prejudicirali našemu stališču nasproti njihovi vseučiliški zahtevi! Zato pa občutimo glasovanje onega dalmatinskega poslanca kakor tafront, kakor križanje naše taktike, zahtevane po vsem postopanju Italijanov samih! Afront je to tem huji za nas Tržačane, ker nam silno škoduje v naši borbi za svoje šolstvo. Gospoda Dalmatinci bi radi kar na krožniku nudili Italijanom univerzo. Ali — in ta ali je, ki nas žali in nam zagrenava čutstva — ne v Dalmaciji, ampak drugje, pri nas! Če se gospoda že tako krčevito drže stališča, da Italijanom treba izpolniti vse kulturne zahteve — tudi najvišje — potem jih moramo že vprašati, zakaj se tako odločno in neizprosno upirajo v delnem zboru dalmatinskem postavki za italijansko ljudsko šolo v Splitu, da-si je že pripoznana od upravnega sodišča?! Dvakratno škodo nam povzročajo gospoda Dalmatinci s svojo dvoilično politiko nasproti italijanskim šolskim zahtevam: križajo nam Slovincem taktiko ob vseučiliškem vprašanju in otežujejo nam borbo za naše ljudsko šolstvo v Trstu, ker dajajo Italijanom vsaj navidezen razlog za odklanjanje naših šolskih zahtev! Kadar se mi hudujemo kakor krivici, ki nam jih delajo na šolskem polju, se Italijani sklicujejo na splitski izgle! Aut — aut, gospoda v Dalmaciji! Ali tako, ali tak! Kajti to jim treba že enkrat odkrito povedati, da tako ne sme iti dalje, da bi oni doma odklanjali zahteve Italijanov na šolskem polju, da da bi jim hoteli za to dajati stokratno odškodnino na naš račun — izven Dalmacije. To moramo obžalovati ne le s stališča narodnega in krvnega sorodstva, ampak tudi s stališča skupnosti interesov. Kajti Dalmatinci naj se ne varajo nikdar: čim slabši bo v Trstu in Istri odpor proti italijanskemu pritisku, tem bolj bodo občutili ta pritisk tudi oni v Dalmaciji.

Odborova seja Maticе Slovenske dne 17. nov. Predsednik se spominja pokojnega ustanovnika in odbornika Maticе Slovenske dr. Josip Vošnjaka ter poroča, da so od zadnje odborove seje zborovali gospodarski, knjižni, tehniški in znanstveni odsek (v juridičnem, literarnem in zemljepisnem pododseku), ter da se je dne 16. novembra vršil prvi literarni sestanek. — Za leto 1911 je plačalo 2630 članov; kakih 50 poverjenikov še ni poslalo članarine. Za pokritje stroškov manjka še vsaj 2300 K. Za hišna popravila se je izdalo 1539 K. Nekemu zavodu se prepušči denarna vloga brezobrestno. Odbori se misel, „Letopisu“ dodajati primerne inserate. — Tisk letošnjih publikacij se bliža koncu. Rokopis „Avijatika“ se vrne pisatelju v eventuelno preuredbo. Sprejme se novela „Hudodelci.“ „Pesmi Potépuha“ se odkazuje recenziji. Za „Jurčičevo spomenico“ Matici Slov. ne bo na razpolago Jurčičeva zapuščina. Predlog o izdajanju Jurčičevih političnih uvodnih člankov se odkloni. Avtor šolske „Somatologije in higijene“ se opozori na šolsko Matico. Obeta se Slovenski Matici prevod bolgarskega romana „Pod jarmom“ (Vazov). Razpisuje se natečaj za beletristični slovenski spis, ki bi ga ob dvojnem honoriranju za leto 1912 skupno izdali Matica Slovenska in Matica Hrvatska.

Slovenec — glavni urednik mednarodnega lista. Glavnim urednikom periodičnega lista mednarodnega statističnega zavoda za trgovino in narodno gospodarstvo v Rimu je imenovan Slovenec Vekoslav Furlan.

Slovenščina — obligaten predmet. Zveza italijanskih profesorjev na Primorskem je sklenila, pri

naučni oblasti vplivati na to, da se na primorskih gimnazijah odpravi grščina in se uvede slovenščina kot obvezni predmet.

30letnica nadškofa dr. Stadlerja. Nadškof dr. Stadler je te dni obhajal svoj 30letni jubilej škofovskega posvečenja. Bil je kot profesor na zagrebškem vseučilišču posvečen za nadškofa v cerkvi sv. Klementina v Rimu na grobu sv. Cirila.

Zloraba tarifnega znižanja. Na številno obiskanim shodu v Trstu, na katerem je dr. Rybar bičal vladne odredbe proti mesni draginji, je izjavil nek železničar, da zlorabljajo veletrgovci z živino 50%no tarifno znižanje, da izvažajo velike množine živine in mesa posebno iz Galicije in jih pošiljajo po največ v italijanska mesta. Ta vest je med zborovalci vzbudila veliko pozornost in ogorčenje.

Dobre drože bi rad naročil, pa ne vem kje!? Prijatelj, kar vsedi se in piši na Prvo jugoslovansko drožarno Josip Košmerlj v Ljubljani. Tu se izdeluje priznana najboljša drože. Samo enkrat poskusi in ne bo ti žal.

Štajersko.

Maribor. Nezgoda na kolodvoru. V petek dne 17. t. m. se je zgodila na tukajšnjem kolodvoru neka manjša nezgoda. Pri sestavljanju koroškega brzovlaka je zadel poštni ambulančni voz s tako silo ob lokomotivo, da je poštne osobe bilo poškodovano. Poštni nadoficijal je dobil živčni šok; moral je oditi iz službe.

Maribor. Srebrna poroka. Dne 24. t. m. praznuje umirovljeni nadučitelj in urednik uradnih listov o. kr. okrajnih glavarstev v Mariboru in Ptuj, gospod Franc Podobnik, s svojo soprogo Ottilijo, rojeno Komersovo, v najozjem obiteljskem krogu svojo srebrno poroko.

Maribor. Danes je umrl Josip Seemann, nadkomisar finančne straže v pokoju. Star je bil 59 let. — Nadalje je umrl danes dopoldan J. Bancalari, mestni svetovalec in ravnatelj mariborske mestne hranilnice.

Maribor. Katoliško delavsko društvo je imelo v nedeljo dne 19. t. m. v dvorani Flößergasse št. 4, prav zabaven družinski večer. Na sporedu ste bili med drugim dve šaljivi predstavi, od katerih je zlasti druga zelo ugajala. Mešani zbor je zapel prav mično dve pesmi. Obisk je bil bolj slab, toda razpoloženje je bilo kljub temu prav prijetno.

Fram. Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Framu ima prihodnjo nedeljo dne 26. t. m. letni občni zbor, kateremu sledi petje in gledališka igra „Jeza nad petelinom in kes.“ Prijatelji mladine počastite z obiskom našo mladino!

Ribnica na Pohorju. Razno. V kamenolomu je delal Jurij Čander iz Slivnice, kateri mu se je menda pa vsled pijače zmešalo, da se je obesil. — Naj Jelenovcu pod Črnim koglom si je novi posestnik gospod Lenarčič na lepem kraju postavil novo lovsko koč, katere je bila cerkveno blagoslovljena. — Pri „Mornu“ je obležal mrtev glažar Janez Obermajer vsled alkohola. — V Janževem vrhu je pri spravljanju plohov ubilo pridnega hlapca Antona Kašesnika. — Mohorjani so za našo „Slovensko Stražo“ zložili 15 K 25 vin.

Št. Ilj v Slovenskih goricah. V „Slov. Narodu“ od sobote dne 18. t. m. se neki literalec prav neokusno in deloma celo zlobno zaganja v naše slovenske občinske odbornike in prijemlje zlasti gospoda župana Thalerja. Ne bomo se prerekali, z dopisnikom, ker nočemo kaliti miru v tej naši najsevernejši narodni postojanki. Povemo mu samo toliko, da je praktično obrambno delo v tako ogroženih krajih, kakor je Št. Ilj, veliko težje, kakor pa kovanje načrtov, kritiziranje in zabavljanje pri kupici vina. Tudi je to delo tako, da človek doprinese marsikatero žrtev, za katero ne žanje nikake zahvale, mogoče celo nasprotno. Pa naj zadostuje. Gospodu dopisniku samo še svetujemo, naj nas ne tira v strankarske boje in naj miruje, ker na obrambno delo se itak ne razume. Če mu pa srce že ne da miru, naj si ga magari ohladi večasih kje med štirimi stenami. Pika.

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. Smrt vsled neprevidnosti. Pred kratkim si je 14letna viničarjeva hčer Tereza Šef namazala lase s petrolejem, na kar ji je hotela počesati. Kot luč ji je služila sveča, kateri je pa prišla z lasmi preblizu; naenkrat so ji lasje goreli, vnela se ji je tudi obleka. Vsa pomoč je bila zastonj. Čez dva dni je umrla v groznih bolečinah.

Slov. Bistrica. Čitalnica v Slov. Bistrici uprizar v nedeljo dne 26. t. m., ob 4. uri popoldne, v dvorani hotela „Avstrija“ na vsestransko željo bajko v petih dejanjih „Snegulčica.“ Okoličani, ki še te krasne igre ne poznate, pridite si jo mnogoštevilno ogledat, kajti priznati boste nam morali, da še kaj takega niste videli v Slov. Bistrici. Oni pa, ki so to igro že prvokrat videli, se bodo itak radevolje še sedaj odzvali našemu vabilu in si lepo igro še enkrat ogledali. Na svidenje torej pri „Snegulčici“ v nedeljo dne 26. t. m.

Šoštanj. Bivši Rajsterjev hotel v Šoštanju je kupila na dražbi celjska Ljudska hranilnica in posojilnica.

Trbovlje. Skupina Jugoslovanske strokovne zveze ima v nedeljo dne 26. t. m. v dvorani Društvenega doma ob 8. uri popoldne sestanek tovarišev rudarjev. Na tem sestanku se bodo obravnavale težnje

rudarjev. Kar bodo tovariši rudarji sklenili, odpošlje skupina zvezi v Ljubljano, ki potem vroči te sklepe poslancem, ki so v rudarskem odseku. Ti bodo potem te zahteve predlagali v državnem zboru ter zastavili vse moči, da čista dosežejo. Zatorej, tovariši rudarji! Komur kaj srce teži, naj pride v nedeljo na sestanek, da se rudarji med seboj pogovorimo in sestavimo pametno premišljene in dosegljive zahteve. — Lokalni odbor.

Izpod Ojstrice na Št. Joškem Kozjaku. Dne 15. t. m. je bilo pač živo na našem nad 1200 metrov visokem vrhu. Komisija za agrarične operacije ali za polje-zboljševalna dela je na prošnjo dobrnske pašniške zadruge danes tukaj gori zborovala, si ogledala pašnike in vse vzela na zapisnik, kar je v zadevi pašnikov na Kozjaku meročajno, da se bodo dobil državna podpora za to res lepo in imenitno podjetje. Vodja celjskega okrajnega zastopa namestniški tajnik gospod dr. Breschar je to posebno naglasil, da je zboljšanje šentjoških pašnikov in taka pašniške zadruge prevelikega pomena za okraj. Ta komisija je sestala iz že imenovanega gospoda dr. Brescharja, gospoda Sima-Galla kot vodje komisije, gospoda Jožefa Pelka, agraričnega inšpektorja; potem so bili med drugim navzoči: načelnik zadruge dobrnski gospod župnik Kukovič, člani načelstva Jurij Božnik, Franc Jevnišek in Lovro Krivec. V najlepšem vremenu smo se radovali nad krasnim planinskim svetom. Zdaj pridejo trije veliki pašniki v poštev: ojstriški, Daje in Krištan, ali Škodovnikova dolina. Čutili smo se pa nekaterim šentjoškim posestnikom, ki se dajo od brezvestnih in neumnih (!) ljudi motiti, da zdaj temu, posebno za šentjoške posestnike velevažnemu podjetju nasprotujejo. Pozivljamo poštene posestnike, da naj pašniški zadruzi na Dobrni naznanijo imena teh lažnjivcev, ki pravijo: nič ne dajte v najem, čez 10 let boste zgubili, kar ste dali v najem.

Primorsko.

Italijanska je Gorica! Da je to res, dokazuje naslednja zadeva: V ljudskem vrhu je laški municipij začel graditi spomenik furlanskemu pesniku Zoruttiju, ki je bil pravzaprav Slovenec. Naenkrat so z gradbo prenehali. Nihče ni vedel, zakaj. Sedaj pa je prišlo na dan, da je na ljudskem vrtu intabulirana Kranjska hranilnica, ki ne pusti dalje graditi spomenika, češ, da bi vrt potem izgubil na vrednosti. Kranjska hranilnica je torej slovenski denar posodila laški Gorici. In ta slovenski denar sedaj ne pusti dalje graditi spomenika. Ali ni torej Gorica popolnoma laška?

Znanstveno raziskovanje Adrije. V četrtek je odplula iz puljske vojne luka pod poveljstvom korvetnega kapitana Gottsteina ladja „Najade“ k četrtemu znanstvenemu raziskovanju naše Adrije. Na ladjo se je ukrcala znanstvena komisija, obstoječa iz meteorologov, oceanografov in biologov. C. in kfr. mornarični hidrografični zavod v Pulju je pri tem znanstvenem delu zastopan po fregatnem kapitanu Keslitzu.

Krvava žaloigra na Dunaju.

Trupla umorjenih Marije in Jurija viteza Holzknehta so v nedeljo dne 19. t. m. položili v kapelici bolnišnice na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil v pondeljek dne 20. t. m. ob pol 4. uri popoldne, ter so se ga udeležili učitelji gimnazije Frana Josipa z učenci in učitelji mešč. šole, na kateri je bila nastavljena rajna Marija Holzknecht. Udeležba od strani občinstva je bila ogromna. Do 10.000 ljudi je sledilo četvero-vpreženemu vozu. Med spremljevalci obžalovanja vrednih žrtev bolehnega zaljubljenca je bilo tudi mnogo visokih dostojanstvenikov, na primer minister dr. Hohenburger.

Obdukcijo trupla dr. Matkoviča so uradi odklonili, cerkvena oblast pa mu je odrekla z ozirom na njegov čin cerkveni pogreb. Njegovo truplo so v pondeljek dne 20. t. m. na tihem pokopali.

Zdravstveno stanje ranjenega Roberta viteza Holzknehta se je zopet izboljšalo in upajo zdravniki, da mu bodo ohranili življenje. V pondeljek je obiskal bolnika, ki sedaj že polagoma govori, njegov oče. Ta dan se je bolnik počutil primeroma prav dobro.

Morilec dr. Matkovič je kranjskega pokoljenja. Njegov oče je doma iz Jernejeve vasi pri Črnomlju; njegovemu domu se pravi pri Kuhljevih. Stari Matkovič se je kot vojak udeležil vojne leta 1866 in je bil pri Kustoci težko ranjen. Zdravili so ga na Dunaju in ko je ozdravil, je dobil službo pri pošti in je ostal na Dunaju. Na njegovem domu v Jerneji vasi prebivajo še sedaj njegovi sorodniki. Stari Matkovič tudi na Dunaju ni pozabil na svojo domačijo. Prišel je večasih v daljših presledkih obiskat svoj rojstni kraj in je svojim sorodnikom pošiljal staro obleko. Zlasti na neke stare frake so bili njegovi sorodniki jako ponosni. Stari Matkovič zna še danes svoj materni jezik, njegovi sinovi pa so seveda — Nemci.

Roberta viteza pl. Holzknehta so včeraj dne 21. t. m. operirali in mu odstranili kroglo. Po operaciji se je počutil bolnik čisto dobro in sigurno je, da bo popolnoma ozdravil.

Višjegimnazijec išče
instrukcije. Naslov pri
upravnistvu.

Vsak gospod,

ki vpošlje 50 vin. v znamkah,
dobi zanimivo knjižico. Robert
Kraischwil, Toplice na Češkem.

Spretni kovač

se sprejme za samostojno
delo. Orodje je v kovačnici.
Kje pove upravnistvo. 1103

Hed. Hobacher, Maribor

samo Grajska ul. Burgg. 2

priporoča slav. občinstvu

solčnike in dežnike ::

belo vezenje in vsa v to

stroko spada-

joča dela **predtiskarije.**

Popravila hitro in cenol

Postrežba solidna!

Trgovina s steklom ==
porcelanom in kamenino
Iv. Kleinšek
Maribor, Koroška cesta 17

Dobro! Po najnižjih cenah.

Dobro! Po najnižjih cenah.

priporoča svojo bogato za-
logo steklene in porcelanske
posode, svetilk, ogledal, šip
in okvirjev za podobe kakor
vse v to stroko spad. dela.
Poprave se hitro, zelo so-
lidno in najcen. izvršujejo!

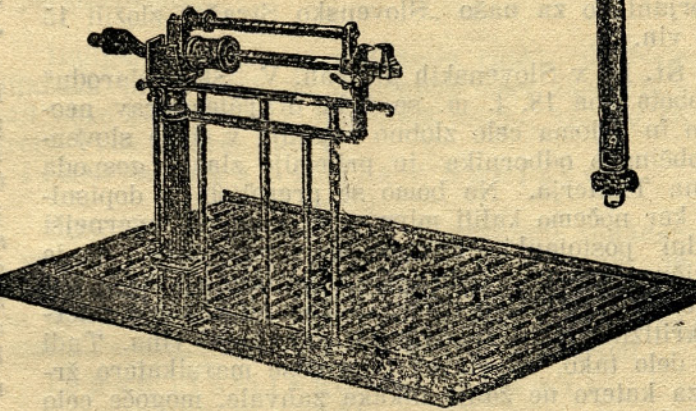
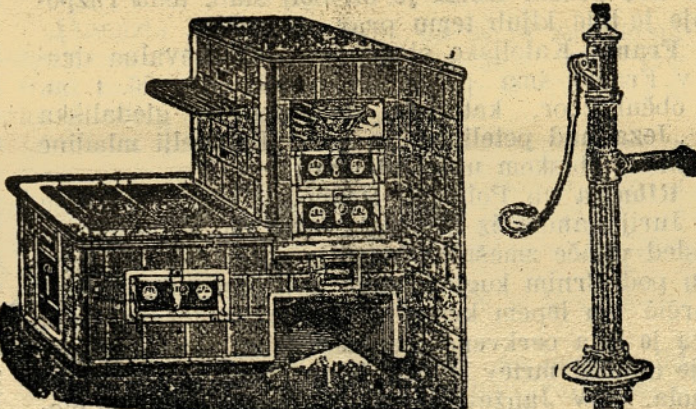
Pijte samo Tolstovršsko slatino.
Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

**Schlüter-
kruh**

redilen, lahko prebavljiv, okusen,
ostane dolgo svež, lep kruh in
cen. Izdeluje

pekarna Berner

Koroška cesta, filialka v Tegett-
hoffovi ulici.

Lepa stanovanja

v Uhlandovi ulici, s 3 in 2 sobami, kabinetom, na
željo tudi s kopalno sobo, vsako stanovanje popolnoma
samo za sebe, z vrtnim oddelkom, se takoj oddajo v
najem. — Vpraša se pri Jos. Kolariču, pohištvem
mizarju na Franc Jesipovi cesti št 9 v Mariboru.

Vosek, med v satovju, želod, suhe
gobe, divji in pravi kostanj, vinski
kamen, suhe češplje, suhe hruške,
orehe,

sploh vse deželne pridelke kupi

Anton Kolenc v Celju,

vsako množino. Kdor kaj ima, naj ponudi.

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega Francka“
kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled 8-0-
je nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kako-
vosti našel je pravi Franck toli priljubljen
sprejem v slehernem gospodinjstvu.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast.
koncesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje

Poljska ulica št. 14.

Se priporoča za drugam, občinam, korporacijam in za
sebnikom za cenjena naročila, namreč za navadna
kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor
di vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobnice
ltd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasopne
gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov
iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izde-
lujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brücken-
wagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v poper-
vilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh
v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista
in solidno, vse po zmernih cenah.

Pozor! Pozor!

Prva največja zaloga in izdelovalnica čevljev, pri-
poroča svojo veliko zalogo najboljših in naj
modernejših čevljev za gospode, dame in otroke.
Nadalje prave gojserske lovske čevlje s podplati
iz probkotine, gamaše in galoše. Ravnotako velika
izbira blaga iz klobučevine.

Štefan Strašek, Celje.

Trgovina špecerijskega blaga
Milan Hočevnar Celje

Zaloga pražene kave „Au Mikado“.

Priporoča za tekoči čas pod zagotovilom točne
in solidne postrežbe:

ruskega in kitajskega čaja, pristnega jamajka ruma,
slivovke, brinjevca, konjaka in raznovrstnih likerjev.
Sveže rozine, grozdice, civebe, mandelne, lešnike,
orehe, bosanske češplje, strdi itd.

Zivinorejcem nudim za pitanje svinj dobro
znanega „Lucculus“, mastina in klajno apno. Ob
času setve opozarjam p. t. kmetovalce, da se dobi
v moji zalogi zanesljiva, kaljiva semena za polja
in vrtove. :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

Tudi priporoča raznovrstne voščene, sveče in
druge kadilo in olje.

**LEKAR-
NARJA A. THIERRY-A-BALSAM**

edino pristno z zeleno usmiljeno sestro kot varstv. znamko. Oblastno varovan.

Vsako ponarejanje, posnemanje in prodaja kakšnega drugega
balsama s podobnimi znamkami se sodnijsko preganja in
strogo kaznuje. — Nedosežnega uspeha pri vseh boleznih
na dihalih, pri kašlju, hripavosti, žrelnem kataru, pri
bolečinah v prsih, pri pljučnih boleznih, posebno pri in-
flucenci, pri želodčnih boleznih, pri vnetju jeter in vranice,
pri slabem teku in slabi prebavi, pri zaprtju, pri zobobolu
in ustnih boleznih, pri tiganju po udih, pri opeklinah in
izpuščajih itd. 12/3 ali 6/1 ali 1 gr. specialne stekel. K 5 c.

Lekarnarja A. Thierry-a

samo pristno

centifolijsko mazilo

je zanesljivo in nagotovejšega učinka
pri ranah, oteklinah, poškodbah, vnet-
jih, tvorih, odstranjuje vse tuje snovi
iz telesa in radi tega dostikrat na pravi
operacijo nepotrebno. Zdravilnega učinka tudi pri starih
ranah i. t. d. 2 dozi staneta 3-60 K.

Naroči se: Lekarna k angelju varihu, ADOLF THIERRY v PREGRADI pri ROBATCU.
Dobi se v vseh lekarnah in sicer v Mariboru v lekarni W. A. König.

Slovenci pozor!

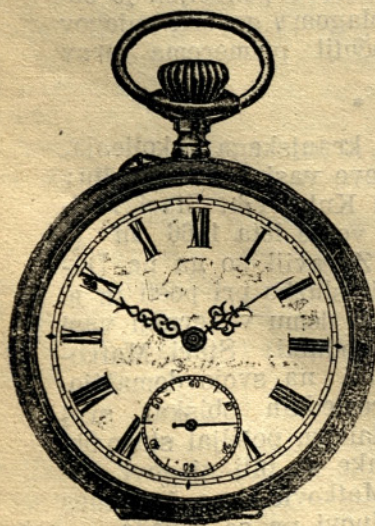
Tehtnice (vage) za
mošt, vino, žganje, mleko
i. t. d. prave klosterneu-
burske v velikem izboru.
Posebno priporočam no-
ve slovenske plošče za
gramofon, v katerih i-
mam sedaj posebno ve-
liko izbiro.

Popravila se točno in hi-
tro izvršujejo.

**Urar, očalar in
zlatar**

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

**Prva južno-štajerska kamnoseška
družba v Celju.**

Žaga, brusil in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje
črk. :: Izvršuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stav-
bena dela iz tu- in inozemskega materiala. ==
Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga
izgotovljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Rulantni
== plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. ==
Ceniki in stroškovni proračuni brezplačno.

Brzjavke: **Kamnoseška družba :: Celje.**

